

V prvem razredu gimnazije sem se pridružil skavtom. Bilo nas je okoli 30 fantov od prvega do osmega razreda. Med šolskim letom smo imeli predavanja o življenju v naravi ter o krščanskih navodilih življenja. Glavno geslo skavtov je bilo »Vsak dan eno dobro delo«. Po predavanjih nismo več dolgo mislili na to geslo, čez nekaj dni pa smo bili spet čisto navadni fantje. Prvi teden poletnih počitnic pa smo šli na taborjenje. Taborili smo na travniku blizu Šentjakoba v Rožu. Postavili smo šotore, uredili smo šotor za kuhinjo, pri vhodu v tabor pa smo postavili dva majhna mlaja. Kuhali smo na plin, ker v

bližini ni bilo električnega toka. Program je bil pester in zanimiv: pohodi po naravi, izleti, razne igre ter vsakodnevna dela. Eno izmed teh del je bilo

kuhinjska služba. Neka dne sem moral po kosilu pomiti velik lonec v bližnjem potoku. Nenadoma je nastala močna nevihta. Začelo je grmeti in v bližini je udarila strela v drevo. Pustil sem lonec ob po-

toku in takoj sem zbežal v šotor. Lonec je odnesla naraščajoča voda in drugega dne smo ga našli nekaj sto metrov niže v vodi.

Drugo delo pa je bila nočna straža. Vsak od nas je moral vsaj enkrat na teden ponoči stražiti tabor. Na vrsti sem bil od 4 do 6 zjutraj. Kolega me je zbudil in mi v roke stisnil uro. Ob šestih naj bi predal stražo. Usedel sem se k ognju in spanec me je tako mučil, da sem skoraj sede zaspal. Ob pol šestih pa nisem mogel več. Vzel sem uro in jo postavil pol ure naprej. Tako sem zbudil naslednjega in se ulegel nazaj v šotor. Vstati pa smo morali ob sedmih zjutraj. Ob pol sedmih pa sem zaslišal glasno kričanje in kreganje. »Si neumen, zakaj nas zbujaš ob pol sedmih?« sem zaslišal iz sosednjega šotora. Nočni stražar je s prestavljenim uro mislil, da je ura že sedem, jaz pa sem se skril v spalno vrečo in užival še zadnje pol ure spanja.